

ביאור בדרכ אפרה

42 שלא היה והוא, כיוון שזיהו גם-בן ענין של מיסירות נפש שהרי
 43 במעשה זה פינחס סיק את עצמו, כמו רצוא' לא 'שוב'?
 44 וכן אריך להבין במלות הענין דחטא נדב ואביהו שאהה
 45 אצלם ענין של רצוא', רצון והשוקה לדבוק באלוות ומסירות
 46 נפש חוץ הקורת חיים לשם כך,
 47 רכלאורה יפלאל, מפני מה
 48 נחשב זה לחטא ועון, והלא
 49 ידווע גולדל ענין מיסירות נפש
 50 על קודשת ה', שאריך למסור
 51 נפשו ב' "אחד"⁵ באמירת "שמע"
 52 ישראל, כי אלוקינו ה' אחד, שוזה
 53 מסירות נפש לקידוש שם שמים
 54 עבודה נעלית ב' יואר, למעללה
 55 מכל התורה וממצוות, וכמאמיר
 56 בז'יל⁶ בגמרא מה קדרמה
 57 בקראי שמע פרשת שמע
 58 שהוא ענין מיסירות נפש
 59 ב' "אחד" ל"היה אם שמע"
 60 בה מדובר על קיום המצוות, כדי
 61 שיקבל עליו האדם על מלכויות
 62 שמים מתחלה ואחר-כך יקבל
 63 עליו על מצות ונמצאה שקבלה
 64 על מלכות שמים במסירות נפש
 65 קורנות לקיום המצוות ונעלית מקרים
 66 כל שאר המצוות, ואם כן מודע
 67 במסירות הנפש וכלה הנפש של נדב
 68 ואביהו כדי להתקבר לאלוות
 69 ולדבוק בה' נחשבת לחטא?
 70 ידווע מה שכתוב ב' מגיד
 71 מיישרים⁷ שה' מגיד' מן השמים
 72 שהיה למד תורה עם רבי יוסף קארו
 73 מחבר הח' בית יוסף' והשוחן עורך
 74 הבטיח לה' בית יוסף' שיזכה
 75 לאתוקרא לעלות על המוקד על
 76 קדושות שמייה רבא השם הגודל,
 77 שמו של הקדוש ברוך הוא, שהוא דבר
 78 גדול ביחסו (אלא שפנוי ספה
 79 כי לא זכה לזה הבית יוסף'
 80 בפועל), והרי הענין שיטקד

ביאור בדרכ אפרה

ביאור בדרכ אפרה

1 נאמר בתחילת פרשת השבעה, פרשת פינחס:
 2 וידבר ה' אל משה לאמר, פינחס בן אלעזר בן אהרן
 3 הכהן השיב את חמתי כעס מעל בני ישראל בקנאו את
 4 קנאתי בכך שקינה לה' והרג את זמרי ואת האשה המדנית בגו'.
 5 ומבאאר אדרמור מרהר"ש רבוי

ב"ד. שבת פרשת פינחס, モברכים החודש מנהמ' אב, ה' תשכ"ה

(הנחה בלתי מוגה)

1 **וילבר ה'** אל משה לאמר, פינחס בן אלעזר
 2 **בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל**
 3 **שכניא קנא זמרי - תקון**
 4 **חטא נדב ואביהו בני אהרן** את קנאתי וגוו'. ומבאאר
 5 **אדמור מהר"ש במאמירו דבורי-המתחליל ה'זה**,
 6 **דאריך להבין מה שכתבוב בספרים** שפנחס היה
 7 **גלאול נדב ואביהו, ועל-ידי שכניא קנא זמרי**
 8 **המשמות הפינימית של הדברים הוא**
 9 **ענין ד'בקרכטם לפני ה'**
 10 **תקון חטא נדב ואביהו. דהגה, חטא נדב**
 11 **זצוא', בלבד, ולא שוב'**, **זקניא בבחינת**
 12 **נדב ואביהו הוא ענין ד'בקרכטם לפני ה'**
 13 **בימתו**, **שחייו בבחינת רצוא'** בלבד, אלא
 14 **לגב עבדות המלכים הנקראים חיות** שפנחס פלש. **וAINO**
 15 **תקון פינחס חטא זה עלי-ידי זה שכניא**
 16 **קנא זמרי, שזיהו גם-בן ענין של מיסירות נפש,**
 17 **כמו רצוא' לא 'שוב'.** וכן אריך להבין במלות
 18 **הענין דחטא נדב ואביהו שזיהה אצלם ענין**
 19 **קיים גם בעבודה הרווחית של האדם**
 20 **של רצוא' ומיסירות נפש, רכלאורה יפלאל, מפני**
 21 **מה נחשב זה לחטא ועון, והלא ידווע גולדל ענין**
 22 **שצריך להיות בה שליל של שוקה**
 23 **לדבוק באלוות ואפיילו במחירות איבוד**
 24 **המצוות האישית - רצוא', ייחר עם**
 25 **ሚilio תפקידי כנסמה בגין בעולם הזה**
 26 **שוב' וחטא של נדב ואביהו היה**
 27 **שהיו ברצוא' בלבד, אלא שוב' וקחו**
 28 **בבחינת במלות הנפש מפש עד**
 29 **שנפנס צאה בפועל. וAINO מוקן,**
 30 **איך תקון פינחס חטא זה**
 31 **ונגם ידווע מה שכתבוב ב' מגיד מישרים'**
 32 **על-ידי זה שכניא קנא זמרי,**
 33 **והרי לבארה מעשה הנקאות של**
 34 **פינחס דומה למעשה של נדב ואביהו**

(1) ריש פרשנתנו (כח, י"א). (2) דשנת תרכ"ט (סה"מ תרכ"ט ע' עד ר' ואילך). (3) ראה זה ג' ריז, א' ובמקדש מלך שם. שער הגelogלים שער לא. לב. (4) ר"פ אחורי (טז, א). (5) ראה זה הר' ח' ב' קיט, א. ח'ג' לג, א. (6) ברכות פ"ב מ"ב (יג, א). (7) ר"פ בראשית (ס"ה הלא לך למנדע). וראה לקו"ש חכ"א ע' 176. ושם.

שבת פרשת פינחס, מברכיהם החודש מנחם-אב, ה'תשכ"ה

ביור בדרכ אפרשר

להתקרב לאלוקות, אבל כיוון שלא היו ראויים להה לגמורי, שלושה מהם נגעו
 44 מכך ו"בָּן עֹזֵיא הַצִּיּוֹן וְמַתָּה"⁹, ש אין זו עבורה שלמה כי
 45 העבודה הרויזיה היא דואקה כנסמה בגוף, ואלו שלמות ה العبורה היא
 46 פמו אצל רבינו עקיבא, ש נensus לפודוס האמור בשלום ויצא
 47 מהרץואן בשלום⁹, והינו, ש הרץואן
 48 הרץוי, כפי שהיה אצל רבינו עקיבא,
 49 לא היה באופן של יציאת
 50 האור מהפלי המגביל אותו וביטול
 51 מוחלט של המציאות, אלא
 52 אדרבה, באופן שיביא הרץוי
 53 עצמו ליקי' שוב', כמו רצון
 54 לדבק באלוקות הוא כוה שאינו מביא
 55 לידי כלות הנפש' כפשוטו אלא להיפך
 56 הוא עצמו געשה סיבה לשוב', עבורת
 57 ה' וקיים המצוות נשמה בגוף בעולם
 58 ה' וזהו פאשך הרץואן
 59 איןנו מצד טבעו כי הוא מצדיו,
 60 מטענו, שאף להתקרב לאלוקות
 61 ולהיות דבוק בה, אלא מצד
 62 הביטול של האדם לפני הרצון
 63 העליון, כדי להשלים ולملא את
 64 הפענה העליונה, שאנו מצד
 65 הרץואן עצמו לידי' שוב' כי
 66 כאשר הדורו והוא מנד הביטול,
 67 הכוונה העליונה של הרצון העליון היא
 68 העיקר והרי הכלית הכוונה הוא
 69 השוב', וזהו ענין דגנובס
 70 כמאמר חכמוני זיל על
 71 רבי עקיבא שהוא מהארעה שנכנסו
 72 לפודס, שגם הנטישה לפודס
 73 מלתחילה היהת "בשלום"
 74 מתוך ביטול וצון למלא ולהשלים את
 75 הכוונה העליונה, וכך
 76 בשלום" והכנסה לפודס
 77 וההתקרות לאלוקות לא פגעה בו
 78 אלא אדרבה הייתה סיבה לעבורת
 79 השוב' שלו.

יבזה יוכן חטא נדב
 80 ואביהו, שהיינו בבחינת
 81 הרץואן בלבד, ולא שוב' כי
 82 אמנים מיסירות נפש היא ענין געה
 83 מאר, אבל עיקר הכוונה העליונה היא
 84 שהרץואן יגרום לשוב' ולא יישאר

ביור בדרכ אפרשר

על קדושת שמיה רבא הוא בדורות מה שבתו במדבר
 1 ואביהו ותמא אש מלפני ה'⁸, ואם כן, מדוע אצל נדב
 2 ואביהו הענין דבקרבתם לפני ה'³ שבדרכ כל, וגם אצל
 3 הבית יוסף, נהשכ לדבר געה מאורחות גדרה, נחשב אצל נדב ואביהו
 4 לחטא ועוז, שהווארך לתקון
 5 על-ידי פנחת?⁶

(ב) אך הענין שיתוקד על קדושת שמיה רבא הוא
 6 בדורות מה שבתו במדבר ואביהו ותמא אש
 7 הפנית האמיתית של המושגים
 8 מלפני ה'⁷, ואם כן, מדוע אצל נדב ואביהו
 9 רצואן ושובי הוא, במקורו⁸ מדיוק לשות חכמיין זיל⁴ הענין לשונן חכמיין זיל¹⁰ נחשב לחטא ועוז,
 11 הנזכר לעיל "למה קדשה פרשת"⁵
 12 שומו ליה אם שמע, כדי
 13 שיקבל עלייו האדים על מלכות
 14 שמים תחולת ואחר-כך מקבל עליו על מלכות שמים
 15 עליו על מצות", שאין
 16 הבונה שיקבל עליו על
 17 מלכות שמים בלבד, וישאר הicina שיקבל עליו על מלכות שמים בלבד,
 18 בבחינת הרץואן והחווקה
 19 להתקרב לאלוקות עד שיגיע לכלות
 20 הנפש, אלא שהענין דקבלת
 21 על מלכות שמים' יזכה
 22 בתור הקדשה לקבלת על
 23 מצות וקיים המצוות בפועל בתור
 24 נשמה בוגר בעולם הזה, ייש צורך בקדמתה
 25 שוב', והינו, שפקולית הicina
 26 של בריאות האדם וירידת נשמה מטה
 27 הוא ענין קיום המצוות
 28 עבורה שמאך ובאמצעות הגוף
 29 הגשמי, אלא כדי שה العبורה
 30 דקיים המצוות תחיה עבורה
 31 תפאה ושלמה עם הכוונה הנכונה
 32 והראיה, יש צורך בקדמתה
 33 קבלת על מלכות שמים,
 34 בנינו, שקיים התורה ומצוות
 35 יהיה חדרו בענין ה מסירות
 36 נפש' עם נכונות לעבד את ה' אפילו
 37 אם לשם כך עליו להקריב את חייו,
 38 אבל ענין הרץואן ומסירות
 39 נפש' בלבד לא קיים המצוות,
 40 הינו רצואן בily שוב', אין זו
 41 עבורה שלמה כלל, וזהו
 42 רצזה יוכן חטא נדב ואביהו, שהיינו בבחינת
 43 ענין שאמרו חכמיין זיל אודות
 44 ארבעה שנכנסו לפודס" על-מנת

(8) שמיini י. ב. (9) חגיגה יד, ב (כגירות העין יעקב). ירושמי הgingה פ"ב ה"א). וראה תוא"א ויישלח כה. תורת חיים שם קצד, א ואילך. סה"מ תרמ"ט ע' רנט ואילך. לקו"ש ח"ג ע' 988 ואילך.

וַיֹּאמֶר הוּא אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר

בִּיאוֹר בְּדָרֶךְ אֲפָשָׁר

לו את בריתך שלום, שהוא בוחינת הHAMASHCHAH של אור אלקי מלמעלה למטה שיגמישך לפנהס שלום והתחברות מצד בוחינת גליות אלקות שגמישך על-ידי ה'רצואן' שלו שהיה באופן המתאים אל הכוונה העילינית, וגם פנהס כפר על הדעת, שזהו גם-בן ענין ה'שוב', שישוב ה'לשות ויללות שכינתו על נס ישראאל לאחר שקדום لكن היה בעש של הקדוש-ברוך-הוא על בני ישראאל וטולוק השכינה, כמספרם בסיסים פרשת בלק כו'. ג) וויש לקשר זה עם ענין סקירותנות שפְּרִישָׁת פְּנִיחָה מפוזיטים קרבן התמיד, קרונות שבת, ראש חודש וכל שאר המועדים, פידוע שבקירותנות ישנים שניי ה'קזינו ד'ר'צואן ו'שוב' (דנוסף לר' שבל כל מזוהה ישנו העניין ד'ר'צואן ו'שוב'¹¹ כמבעואר במקוטחי תורה לאגדoir הוזן, "... על-ידי התבחנות בגודלה ... וימשך הרצואה והתשוקה אליו יתרחק ממש להחילול ולהיכטול בו יתרברך... וצואו זה נקרא רץ לבר' שהוא בחינת יסוד האש שבבל, ואחר כך שוב לאחר... היה היגלי למטה על-ידי קיום התורה ומצוותibus בשעה, וכן נמשך מה בחינה שוב והוא בחינת יראה ובכטול שלמעלה מבחינת אהבה והוא בחינה יסוד המים שבמוחות... אך אין יבא האדם בחינה זו הוא על-ידי קיומ המצוות, בכתב ימיינו אש דת ימינו הוא בחינת מים וגס אש דת שלולים מב' בחינות אלו ועל-ידי זה יבא האדם לבחינה רצוא ושוב שהן בחינה אש ומים כו' שהן כוללו התורה של דבר זה והוסדו כל המצוות... וממשיק שר'צואן הוא 'העלאה', אתחערותה דתתאי' ו'שוב' הוא 'המשכה', אתחערותה ועלילא) הגה בקרובנות העניין ד'ר'צואן ו'שוב' כו' ה'קזינו ד'ר'צואן ו'שוב' (דנוסף לר' שבל כל מזוהה שפְּרִישָׁת פְּנִיחָה שבקירותנות ישנים שניי ה'ענין ד'ר'צואן ו'שוב' ה'עם, שזהו גם-בן ענין ה'שוב', שישוב ה'להשות ויללות שכינתו כו'.

בִּיאוֹר בְּדָרֶךְ אֲפָשָׁר 1 כירצוא בלבד. ועוד זאת, שוגם ה'רצואן' עצמו לא היה אצל 2 נדב ואביהוא כדרך ה'רצואן' שלפני ה'שוב' שהוא שאיפה לביטול 3 המצוות לזרוי, שהרי אצלם היה ורק מסירת הגופש, ולא 4 הגופש, שהגופש גשאר שלם, ורק נפשם קלחה וייצאה 5 מגופם, שזהו כמו הסתכלותה 6 ה'אורות מהכללים בעולם 7 ה'תוהג, מכבר או בחסירותו שילבנוי ה'שוב', שהרי אצלם היה רק מסירת 8 עולם וחוני עליו, בו האורות מוכרים 9 והכלים מועטים, וכחותה מכך נפשם כלמה וייצאה מגופם, שזהו במו' 10 האורות לא נקלטים ולא מתישבים 11 הסתכלות האורות בעולם התחוו, ואינו 12 בשונה מהועלות שבhem האורות כן 13 מתישבים בכלים ונקרים בחינת ה'גופש, וכמו מה שהבטיח 14 'תיקון' הינו שהאהורה וההתגלות היא ה'מגיד' לה'בית' יוסף' שיביאנו לאתוקרא על 15 מתוקנת ומוסדרת כראוי, והסתכלות כראוי, והסתכלות 16 האורות מהכלים היא היפך הכוונה העילינית, ובאופן כו' יש מסירות 17 הנפש בלבד ולא מסירות הנגן ואינו 18 דומה למיסירות נפש באופן החתא של נרב ואביהוא, שהרי פניחס מסר 19 שעל-ידי מסירת ה'גופר' 20 במסירת גופו וקגנא קנתה ה'צבאות', ומצד זה 21 מסתכלות ועליה ה'גופש', וכן מא, שצלו היה ענין 22 מה שהבטיח ה'מגיד' 23 לה'בית' יוסף' שיביאנו 24 לאתוקרא שהגיה עילא על המזוק 25 על קדושות שמוי תברך, שזהו מה שגאנאמר¹⁰ ה'ענין' נתן לו את 26 ענין מסירת הגופש, ובמילא 27 מסתכלות ה'גופש'. 28 וזה גם מה שפניחס תקון 29 החתא של נרב ואביהוא 30 שאצלם לבןויו לכך הייתה רצואן ביל' 31 'שוב') היהת מסירות הנפש ולא 32 מסירות הנגן, שהרי פניחס מס' ספר 33 את גופו, ששבט שמעון שבטו 34 של זמרי רצוי להורגנו, והוא 35 עמד במסירת גופו וקגנא 36 קנתה ה'צבאות', ומצד זה 37 פרחה ועליה נשמחו של פניחס. 38 וכן מא, שצלו היה ענין 39 ה'צואן' בשמלות, כמיבור 40 לעיל במלעת הרצואן' שמצד הביטול לגבי ה'רצואן' שמצד התבכע. 41 על-ידי-זה באמצעות הרצואן עצמו נמשך אחר-כך ה'שוב' קיים 42 הרצון העילין נשמה בגוף בעולם הזה, שזהו מה שגאנאמר¹⁰ לפינחס 43 בתור שכר על שקינה לה' באופן הרצוי ומתאים לכוונה העילינית ה'ענין' נתן

שבת פרשת פינחס, מברכים החודש מנחם-אב, ה'תשכ"ה

ביאור בדרך אפשר

האשה גו', דציריך ליהבין מהו אומרו מה משמעות הobar שהכתוב אמרו "ואמרת גו' ואמרת" שמי פעמים. וmbאר, שבל' המצוות אריך האדם לקים במחשכה דבר ומעשה, ובן בקרבנות יש גם את שלושת הדברים הללו, מחשכה זו תפלה, עבדה שבלב¹⁸ שהיא עבורה של מהשכה וכוננה, שכונגד שקרבנות¹⁹ דברי חכמינו זל' שהဖילות הן במקומם הקרבנות, ורבبور הוא פלמוד-תורה למדור התורה בדורות הדיני וענייני הקרבנות, כאמור חכמינו זל' על חשיבות הלימוד בדיני הקרבנות כל העוסק בתורת עוללה כרי²⁰ הרוי זה הנשב אליו הקוריב שלו, ועבדות בקרבנות עצמן, הקטרת בבשים בני שנה גו', בפועל, והוא המעשה. והנה, "ואמרת להם זה האשה" גו', נאמר על מעשה קרבון עצמו חלק המשעה שבקרבנות הקרבנות, ופטון ראשוןון "זו אתי בני ישראל ואמרת אליהם" קאי מכון על בחרית מהשכה ורבبور שבכבדת הקרבנות²¹, ומماחר שמהbor בשני עניינים שונים, הכתוב אומר "ואמרת" פעמיים [עד כאן הגע יידיגן].

ביאור בדרך אפשר

¹ מלמיטה למעללה (בחינת צ'זוא'), התקorbitות לאלוקות מצד האדם, ו"גיהה", מלשון נחותות לודת דראגא', הוא עניין ההורדה (המ'שכה) מלמיטה למיטה התקorbitות האלוקות לאדם מצד למיטה (בחינת שוכב').¹³

⁵ ובפרטיות יותר, ישנים שני

⁶ ענינים שונים במקשכה של האור ¹ ו"גיהה", מלשון נחותות דראגא', הוא עניין ⁷ האלקי מלמיטה למיטה ² ההורדה (המ'שכה) מלמיטה למיטה (בחינת ⁸ שבקרבנות, שזהו שאמרו ש'וב')¹³. ובפרטיות יותר, ישנים שני ענינים ⁹ רבוטינו זל' בפירוש הכתוב ⁴ במקשכה שבקרבנות, שזהו שאמרו רבוטינו ¹⁰ האמור בכרבנות "ר' ר' ניחח", ⁵ זל' בפירוש "ר' ר' ניחח", ¹¹ נחת רום לפניו שאמרתי ⁶ ונעשה המתים בפועל צ'זוי", ⁷ והינו, שתחלה בשלב הראשון של ¹³ והינו, שתחלה בשלב הראשון של ⁷ הענן ד"אמרת", שזהוי אתערותא-דלאיליא ¹⁴ התקorbitות האדם לאלוקות ישנים ⁸ שקדמת לאתערותא-דלאיליא, ואמר-רכ' ישנו ¹⁵ הענן ד"אמרת" אמרה וגiley ⁹ הענן ה'נחת רום' מזה ש"נעשה ר' צ'זוי", שזהוי ¹⁶ מלמיטה למיטה, ¹⁰ שזהוי ¹⁷ אתערותא-דלאיליא התעוררות ¹⁸ מלמיטה, מצד האלוקות, שקדמת ¹¹ זל' הענן בזיה, דינה בילקוטי תורה ריש ¹⁹ לאתערותא-דלאיליא התעוררות ¹² ובארוכה יותר ¹³ בסדרו¹⁶) מתחילה לבאר מה שפתותוב¹⁷ צו את ²⁰ מלמטה, מצד האדם, ואחר-כך ²¹ ישנו ענן הענת רום' מלמיטה ²² מזה ש"נעשה ר' צ'זוי", שזהוי ²³ אתערותא-דלאיליא שלאחרי ²⁴ אתערותא-דלאיליא. ²⁵ זל' הענן בזיה, דינה בילקוטי תורה ריש ²⁶ בילקוטי תורה ריש ראש, במקשכה דבר ומעשה, ובן בקרבנות, מחשכה ²⁷ התחלה ברטנתו¹⁵ (ובארוכה ¹⁹ זל' תפלה, עבדה שבלב¹⁸, שכונגד בקרבנות¹⁹, כל העוסק ²⁸ יותר בסדרו¹⁶ סידור עם ²⁹ דא"ח, וכו' מאמרי הסידור) מתחילה ³⁰ לבאר מה שפתותוב¹⁷ בכרבון חמץ ³¹ צו את בני ישראל ואמרת ²² בבשים בני שנה גו', והוא המעשה. והנה, "ואמרת להם זה האשה" גו', נאמר ³² אליהם את קרבני לחמי ²³ על מעשה הקרבון עצמו, ופטון ראשוןון "זו אתי בני ישראל ואמרת אליהם" ³³ לאשי גו' ואמרת להם זה בחרית מהשכה ורבبور²¹.

(13) ל��'ת פרשנתנו עו, א. (14) ספרי ופירש"י פרשנתנו שם, ח. ועוד. (15) עה, סע"א. (16) עם דא"ח - לא, ג ואילך. ולהעיר, שכיוון שזה-עתה נdfs הסידור מחדש, יש בזיה החביבות התיירה שבדבר חדש, ובוודאי לימדו את כל המאמרים שבסידור, ובכללים גם מאמר זה. (17) פרשנתנו שם, ב-ג. (18) ספרי ופירש"י עקב יא, יג. תענית ב, א. (19) ראה אבות פ"א מ"ב ובפרשאים שם. (20) ראה מנהגות קי, א. בחיה ס"פ ויקהל. צו ז, לו. שו"ע אדרה ז אורח מהדר'ק סימן א סי"א. (21) ע"כ נמצא בירושימה שלפנינו (המו"ל).